

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XII. Quomodo Macedoniani propter Imperatoris adversus ipsos violentiam in angustias redacti, missa ad Liberium Romanum Episcopum legatione, fidei consubstantialis subscripserunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐν τῇ καντακίνῃ πόλει, τῇ διδύμῃ τῇ ιεράᾳ οὐκονός, λίθους ἐμφερής τὴν ἡχάλαζαν πολοὶ ἔφασκον τῷ μηνὶ Θεοφάνειαν νέχθαι, ὅππολλεστῶν ιερωμένων ἀνδρῶν, ἔξοειτε καὶ βασιλεὺς ἐποίησε, μηδὲ βαλομένων κοινωνεῖν ἐνδοξίων δύοις ἢ μὲν τοῖς τοῦ χριστοῦ τὸν αὐτὸν τὸν καταλείπων, καὶ λειτουργὸν οὐ βασιλεὺς τὸν καὶ γραμματὸν βασιλέα κατέσεσε, τῇ τελερῇ ηγεμονίᾳ διαβέτε μηνός τῇ διέξης ιωαννίας, ηπειροῦ τῆς οὐαλείνιαν τὸ δεύτερον. Καὶ αλείπων τὸ δεύτερον, σὰρματὸς καὶ τὴν βιβλιογράφομενον, καὶ μακρὰν τὴν πόλιν κατέρεψεν, τῇ ἐνδεκάτῃ τῇ τε μηνὸς οἰκισθείσας τοῖς ὄλγοις ἢ μὲν τοῖς τὸν στόμον, Καὶ γέρμης τὸν λαπασόντας τὰ πολλὰ μέρη ιωαννὸν ἐπέρετα σειμεῖ κατανέχθαι. Στέτανταν γνωμάριαν, εἰδεμίαν ἐν λαβεῖν αὐτεύδοξιον ιωαννὸν τὸν τὴν δράσαντα Πήτροπον, ἐτε μὴν τὸν βασιλέα καὶ αλείπων. Εἴδικαν δὲ μὲν τὰ αὐτῶν φρεγάνιας οὐκ επανοίτηκοντας τὸν δέδοντα εἰναι τὰ τῷ σοδομῷ, τῷ τῷ ἐκληπτῶν ταρσηγῆς ἐγίνοντα, οὐδὲ φίλων, δέδεισοι πολοὶ τῷ ιερωμένῳ ἀνδρῶν μόνοις ἢ εἴ τοι Θεοφάνειας, διὰ οὐπέσαλλασσαν ἐν λαβέσθαι τὸν ιωαννὸν διέσειαν, βασιλεὺς καὶ γρηγόρειον. ὃν ὁ μην καταρείας τὸν κατπαδοκίαν Πήτροπον τῷ γρηγόρειον τὸν ναζικῆς πόλεως ἐνιελεῖς γεινιαζόστης τῇ καταρείᾳ καὶ μὴ τὸν βασιλέας καὶ γρηγόρειον, οὐαλείνιος ἐρέμῳ.

Κεφ. 13.

Ωἱ οἱ τὰ μακεδονίαν φρεγάνιας, διὰ τὸ βασιλίας αὐτὸν πλευροφρέσκους, πρόσθιον τὸν βασιλέας οὐαλείνιον, τὸ διονύσιον τὸν βασιλέας.

Τῶν ἡ φρεγάνιαν τὸ ὄμούσιον σφοδρῶς τότε συνελαθέντων, αὐθίς οἱ διώκοντες ηγέτην μακεδονίαν ἐχώρευον οἰτή, φόβῳ μᾶλλον καὶ βίᾳ σενοχωρεμένοις, τῷ πόλεμος διεπεσθεύοντος οἰλύλαχτος μηλεύνεις δεῖν ἐξ ἀνάκτης καταδεύειν, εἰπειτὴν οὐδελφὸν τὸν βασιλέων, καὶ επιλέεισον τὸν βάρυμην Πήτροπον ἀσπάζειτε τὸν ἐκείνων πίστιν μᾶλλον, η κοινωνεῖν τοῖς οὐαλείνοις πέμπτον τὸν ἐνσάθιον τὸν εἰσεβασταῖς, οὐ πολλάκις καθηρῆσθαι, οὐ λανούταρσε τοιλακίας, καὶ θεόφιλον κασαβάλων καλικίας ἢ καὶ ηδεπόλις ἐπτελάρμηνος.

Quonodo Macedoniani propter Imperatoris adversus ipsos violentiam in angustias redditi, missa ad Liberium Romanum Episcopum legatione, fidem consubstantialis subscripserunt.

Ceterum cum homousiani tunc temporis gravissime vexati fugati que essent, denuo persecutores adversus Macedonianos grassari cœpere. Qui metu magis quam violentia constricti, per singulas civitates ultro citroque Legatos inter se miserunt: significantes necessarium contigiendum esse tum ad fratrem Imperatoris, tum ad Liberium Romanæ urbis Episcopum, eorumque fidem amplectendam potius, quam ut cum Eudoxio communicarent. Mittunt igitur Eustathium Sebastianum Episcopum qui jam saepius depositus fuerat, Silvanum Tarsi Ciliciæ, & Theophilum Castabalarum, quæ etiam Ciliciæ urbs est: mandantque Ec iij

Socratis Historiae

220

ne infide dissentiant à Liberio, sed cum Ecclesia Romana communionem inerant, fidemque consubstantialis confessu suo confirmant. Hi ergo cum literis eorum qui Seleucia ab Acacio dissenserant, Romam venerant. Et Imperatorem quidem ipsum adire non licuit, quippe qui bello contra Sarmatas districatus in Galliis teneretur. Liberio vero literas suas porrexerunt. Ille initio quidem eos admittere recusabat: Arianarum partium illos esse dicens, nec ab Ecclesia suscipi posse, utpote qui Nicenam fidem abrogassent. At illi se dedum resipuisse, & veritatem agnoscisse responderunt: & Anomaeorum quidem doctrinam ejusasse jampridem; Filium vero pati per omnia similem confessos esse, nec ulla tenus differre consubstantiale à simili. Quæcum dixissent, sententia sua professionem scripto comprehensam Liberius ab iis exegit. Illi ergo libellum ei obtulerunt, in quo verba etiam fidei Nicenæ erant adscripta. Et epistolas quidem scriptas tum ab urbe Smyrnâ in Asia, tum ex Pamphylia, Isauria, ac Lycia, ubi concilia celebraverant, hic apponere brevitas studio prætermisi. Libellus vero quem Legati una cum Eustathio missi Liberio tradiderunt, ita se habet.

Domino fratri & comministro Libero Eustathius, Theophilus & Silvanus in Domino S.

Propter insanias hereticorum opiniones, qui Ecclesiæ Catholice offenditionis causâ præbent non cessant, nos omnem illis occasionem adimere cupientes, profitemur & adseveramus, Synodum Orthodoxorum Episcoporum quæ Lambplaci & Smyrnæ aliisque in locis habita est; cujus Synodi legationem obeuntes, tum ad tuam benignitatem, tum ad universos Italiz & Occidentis Episcopos literas adserimus, Catholicam fidem tenere & custodire, quæ in sacro sancta Synodo Nicena, temporibus beatae memorie Constantini, à trecentis decem & octo Episcopis comprobata, haec tenus integra & inconcussa perpetuò permanxit: in qua consubstantialis vocabulum adversus pravam Arii doctrinam pie sancteque possum est: Similiter & nos una cum supradictis eandem fidem tenuisse ac

μὴ διακεκτῖναι τοὺς λίβερους καὶ πίστεως αὐλακούντος αὐτῆς ῥάμφων ἐκκλησία, καὶ πρῶτη τὸν Θόμος τὸν πίστιν ἔτοι γράμμα τῷν σελευκείᾳ διακρίθησαν Πτικομήσιοι, τὸν παλαιὸν ῥώμην καθέλασσον καὶ τὸ βασιλεῖον εἰποῦντο, σωματάς σκεπτολεμός λεπρών ἐταῖς Πτικολας ἐγχριζον: οἱ δὲ αὐτοὶ πεσσόδεξας εὐδαμῶς ἐβέλεσθον διὰ δισειαὶ μοίσεος εἴπαν, καὶ μὴ διαμάσθε χειθῶνται τοῖς εἰκόνισιας ἐλεγχού, ὡς ἦν τὸν τυπαία πίστιν αἴσιας οἱ ἐπιπεκτεναῖσθον, ὃν μεταμελαῖσθαι γένεται τὸν αἰλίθειαν, καὶ ἤριπτος μητὸς πεστεργυτὸν τὸν ἀνομοίων πίστιν, ὄμοιον τοῦ μολοθρινέαν τὸ πάντα τὸν τοῦ πατρίου τε διαφέρει Θόμος τὸν πίστον· ταῦτα τοιαὶς, λίβερος ἐγκραφούσην ὁμοιολογίαν ἔχει, αἴπετον οἱ ἐπιπεκτεναῖσθον βιβλίον ὠρεξαν, οἱ Σταύριατα τὸν νίκαιαν εἰποῦθεστον πίστιν πεστεργυτοῦσθαντοῖς μὴν τὸν Πτικολας, αἱ αἱμάριντες τὸν αἵσια, καὶ διπλοὶ παδίας, ισαγότει καὶ παμφυλίας καὶ λυκίας, συνάδετε ποιούμενοι ἐγκραψαν, εἰπαθειδιαὶ τὸ μῆκος τὸν ἐγκραψατοῦ τὸν μέντοι βιβλίον, οἱ οἱ πεπίστεις λιβερώις ἐπέδοσαν, ἐτούτῳ Κυρίῳ αἰδελφῷ οἱ συλλειτηρυγῷ λίβεροι οἱ σάβιοι, θεόφιλοι, σταύρωσεν εἰποῦντος καὶ εἰπειν.

Διατάσσων αἱρετιῶν μακαρίδις τὸν πόνον οἱ τὸ πάντοι ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαι σπάνδαλα Πτιφέροντες, τέττα χάριν πᾶσα ἀφορμὴν αὐτῶν ἀναιρεῖντες, ὄμολογούμενοι τὸν φρουρίους τὸν λαμψανούμενον, τὸν εἰτέροις διαφόροις τόποις τὸν θεοδόξων Πτικόπων ἡς σωμός τὸ πεστεργυτούμενοι, πεστὸν χρηστόπλαστον καὶ πάντας οὖς παλέας τε καὶ διπλικές Πτικόπετρα γραμματομηταὶ, τὸν καθολικὸν πίστιν κεφαλήν, Φιλάνθρωπον, ἥπις τὸν αἵσιαν καέσαν τοῦ Πτικοπάτου μακαρίον κατετάνειν. Ταῦτα ταῦτα δέκα καὶ ὅδιο Πτικόπων βεβαιωθεῖσα, αἱ εαία καὶ σταύρωτα κατεισάσται ἔως τοῦ τοῦ δικαιοῦ διαμηρεῖται ἢ τὸ θόμοςτον αἴρει καὶ ἐντεῖνεις καταταίστηται τοῖς δοκιμαστροφῆσι, ὄμοιος καὶ ἡμᾶς καὶ ταῦτα πεστεργυτῶν τὸν αὐλην πίστιν κεκεφαλίσαν,

καὶ κρατεῖν, καὶ ἀχειτέλες Φυλάσσειν, οὐδεὶς χρι-
σμὸι λογίζεται, καὶ ακρίνοτες ἄρδον, καὶ τὴν αἰσ-
θῆδιδαχὴν αὐτὸς σωτὸς τοῖς μαθηταῖς αὐτὸς καὶ
σὺν ὁμόφρονας αὐτὸς, καὶ πάσαν αἵρεσιν σαβελ-
λήν, πατεροπαστογιανάς, μαρκιανισάς, φωλα-
νάς, μαρκελλιανάς, καὶ παύλης Θαμοσαλέων,
καὶ τετων τὴν διδαχὴν, ἐπάντας σὺν ὁμόφρο-
νας αὐτῶν, ἐπάσας τὰς αἵρεσις τὰς ἐναντί-
μενας τῇ πειστρινῷ αἵρεσις, πᾶς εὐσεβεῖς
καθολικῶν ταῦταν αἵρετον εἰς εἰσεῖθην παλέρων
εὐκαίσιαν αὐτούς μαζεύοντες Ἰεράρχεις καὶ τὴν
ἐκ δοξιῶν σωμόδων αἴναγνωστεῖσαν εὑθεσον,
οἷς υπεναντίων τῷ πειστρινῷ ταῦτης πίσεως
τοῖς αἵρεσις σωμόδων τῷ σὲ εὐκαίσια πειστρινῷ οἷς
δόλῳ γε Θηροπίαις ποτε εἰσένεις εἰς καντακύην
πόλει κομισθεῖσαν διπλούντες τὴν θράκην υπέ-
γραψαν εἰς τὸν πίσιν ήμερον, ἐπάνταν ὧν ἐπειρη-
ποτο, ὧν καὶ τὴν πρεσβείαν ποιεύμεθα, αὖλη π-
τενούμην εἰς ἑνα Θεὸν, παλέρα παντοκράτορος
παῦλην δεσμῶν καὶ δόρατων ποιήσιν καὶ εἰς εὐα-
μονούμην Θεὸν, Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν γενέντα
Θεοῦ θυντέντες εἰς Θαπεῖς, τετέσιν ἐν τῆς Ε-
γίας Θαπεῖς, Θεὸν εἰς Θεόν, Φῶν εἰς Φωλὸς
Θεὸν αἱτηθών εἰς Θεόν αἱτηθών, θυντέντες εἰς
ποιηθά, ὁμούσιον τῷ πατεῖ, διὸ έτα πάντα ε-
γένεται, τά τε εἰς τῷ θρανῷ, καὶ τὰ Θηράγης τὸν
διὸ ήμάς εὖ διηρώπεις, καὶ διὰ τὴν ήμέλεραν
σωτηρίαν κατελθούσαν καὶ σαρκωθέντα, ἐπειαν-
θρωπίσαντα καὶ παθόμα, καὶ ανασάιτα τῇ τείτη
ημέρῃ αἰελθόντα εἰς θρανός καὶ εέχομενον κρι-
ταὶ σῶντας καὶ γεράτες καὶ εἰς τὸ πνεύμα τὸ αἵρετον
εὖ λέγοντας εἰς ποτὲ στεγάνη, καὶ πέντε θυν-
τένται εὐκή, ἐπὶ ἔξικαινον εὔθυέτο, καὶ ἔξι ἑτέ-
ρας τέσσερες καὶ ἔστιας Φάσιοις εἶναι, καὶ
τεσσιον, καὶ αἱλοιωλον τὸν γονὸν Θεόν, οὐτες αἱ-
δειαλίδειαν καὶ καθολικήν διπλούντη ἐπικληποια
Θεοῦ εγγένετος εὐτάθιος Πτολιοπος πόλεως τε-
ταστασα, καὶ θεόφιλος, καὶ σιλβανός, πρεσβείας
συνδελαμψάκων, σμύρεντος, καὶ τῷ λοιπῷ, ταῦτη
τὴν διπλεύσιαν χερούν ήμέρη, καὶ οι-
κεῖαις περιεργέσεων ἐχράψαμεν εἰδέ πει-
τὴν τῷ διπλεύσιαν ήμάς εὐηλπιαί τι
περιενεγκειν θελήσει, μηδὲ γραμμάτων τῆς
οὐς αἴλοσύνης, περὶς οὓς ἔσαν δοκιμάσον ή ση-
μιότης ὄρθοδόξες ἐποκόπτες ἥρχεδος, καὶ

A tenere, & usque ad extreum spiritum
servaturos esse, ipsi manu nostrâ profi-
temur: Arium & impiam ejus doctri-
nam unâ cum discipulis illius & eadem
cum illo sentientibus condemnantes:
omnem præterea hæresin Sabellii,
Patropassianos, Marcionistas, Photi-
nianos, Marcellianos, Pauli denique
Samosateni. Horum omnium doctri-
nam & cunctos qui idem cum illis senti-
unt, omnes denique hæreses adversan-
tes sancta fidei supradicte quæ pie &
Catholice à sanctis Patribus Nicæa ex-
posita est. Sed præcipue anathemate
B damnantem fidem illam quæ in Arimi-
nensi synodo recitata est, utpote con-
trariam supradicte fidei sancti Concilii
in urbe Nicæa celebrati: cui ex oppo-
dio Thracia Nice allata, dolo ac per-
jutio circumventi Episcopi Constanti-
nopolii subscripti. Fides autem no-
stra, & eorum quos supra diximus, &
quorum legatione fungimur, est hæc.
Credimus in unum Deum Patrem om-
nipotentem, omnium visibilium & invi-
sibilium factorem. Et in unum unigeni-
tum Deum, Dominum Iesum Chri-
stum, Filium Dei, genitum ex Patre;
id est, ex patris substantia: De-
um ex Deo, lumen ex lumine;
Deum verum ex Deo vero. Ge-
nitum, non factum: consubstantialem
patri, per quem omnia facta sunt quæ in
celo & quæ in terra. Qui propter nos
homines & propter nostram salutem de-
scendit ē cælo, & incarnatus homoq; fa-
ctus est: passus est etiam & resurrexit
tertiâ die, & ascendit in cælum, ventu-
rusque est ut judicet vivos & mortuos.
Et in Spiritum sanctum. Eos autem qui
dicunt: fuit tempus cum non esset, &
antequam gigneretur non erat; & de
non existantibus factus est: aut qui dicunt
ex alia hypostasi vel substantia existisse
D Filium Dei, aut mutationi conversioni-
que obnoxium esse, anathematizat Ca-
tholica & Apostolica Dei Ecclesia. Ego
Eustathius Episcopus urbis Sebastie &
Theophilus & Silvanus, Lampacene
Synodi & Smyrnensis aliarumq; Legati,
hanc professionem propriis manibus &
nostrâ sponte conscripsimus. Quod si
quis post hanc fidem à nobis expolitam,
adversus nos aut aduersus illos à quibus
missi sumus, aliquam criminacionem
inferre voluerit, cum literis sanctitatis
tuaꝝ coram orthodoxis Episcopis
qui à te probati fuerint, veniat &

E e iij

VALENTINIANUS
& VALENS.

222

Socratis Historiæ

apud illos judicio contendat nobiscum. A ἐπ' αὐτῶν μεθ' ἡμέρᾳ διαδημάτεσθαι εἴτε γε
κλήματος ἔνεκεν συσταθῆ, εἰς τὸν αὐτοῦ ὄκτων
κτίσθειν ήταν δὴ τῷ βιβλίῳ ίτες πέσεθες αὐτούς.
λισάμενος δὲ λιθεῖν θεού, εἰς κοινωνίαν τε ἐδέξαντο.
Τούτα δέ ταχρά ματαία δέξαντο.
Ἐπιστολὴ λιθερία τε ἐποκόπτης ρωμαῖοι,
ὧς τε ἐποκόπτεται μακεδονιῶν.

Epistola Liberii Romanæ urbis Episcopi
ad Episcopos Macedonianorum.

Dilectis fratribus & comministris E-
vethio, Cyrillo, Hyperechion, Ura-
nio, Heroni, Elpidio, Maximo, Eu-
sebio, Eucarpio, Heortasio, Neoni,
Eumathio, Faustino, Proclino, Pas-
tino, Arsenio, Severo, Didymioni,
Britannio, Callicrati, Dalmatio, Ae-
desio, Eustochio, Ambrosio, Gelon-
io, Pardalio, Macedonio, Paulo,
Marcello, Heraclio, Alejandro, Ado-
lio, Marcello, Heraclio, Alejandro,
Adolio, Marciano, Sthenelo, Ioanni,
Macro, Charisio, Silvano, Photino,
Antonio, Aytho, Cefeo, Euphranori,
Milesio, Patricio, Severiano, Eusebio,
Eumolpio, Athanasio, Diophanto,
Menodoro, Diocli, Chrysampelo,
Neoni, Eugenio, Eustathio, Callicrati,
Arsenio, Eugenio, Martyrio, Hie-
racio, Leontio, Philagrio, Lucio, &
universis per Orientem Orthodoxis
Episcopis, Liberius Episcopus Italiam
& omnes Occidentis Episcopi in Do-
mino Salutem. Optatissimum nobis pa-
cis & concordia gaudium attulerunt literæ vestrae, fidei lumine resplendentes
fratres dilectissimi, redditæ nobis per
carissimos fratres & Episcopos Eustathium, Silvanum ac Theophilum: id-
que eō maxime; quod sententiam ve-
stram atque doctrinam cum tenuitatem
nostra, cumque omnibus Italis & Oc-
cidentalibus consentire prorsus & con-
sonare affirmarunt simul ac demon-
strarunt. Hanc autem Catholicam &
Apostolicam fidem esse agnoscimus,
qua usque ad Concilium Nicænum
integra & inconcusa permanxit. Et
hanc legati vestri se habere professi
funt: & cum incredibili gaudio omne
vestigium ac fomitem absurdæ suspi-
cionis abolentes, non verbis solum,
verum etiam scripto eam exposu-
erunt. Cujus etiam exemplum his
literis subjiciendum esse existimavimus,
ne quam hæreticis occasio-
nem ad struendas iterum infidias relin-
C
D

Τοῖς ἀλαπτοῖς αδελφοῖς καὶ συλλαβτοῖς,
ἐνδιώκουσιν, ὑπερέχονται, ἀργονότεροι,
πιθανοί, μαζίνιστροι, ἐντελεῖστροι, ἀρθροποιοί,
νέων, ἐνμαθίστροι, Φαντίστροι, ἀρχοντοί,
πατροί, Δροσεῖστροι, σενήρω, διδυμοίστροι, Βρετανοί,
καλλικρέστροι, δαλματίστροι, αἰδεστροί, ἐνοργοί,
ἀμερεστροί, γελωνίστροι, παρδαλίστροι, μακεδονίστροι,
παύλοι, μαρκέλοι, ἡρακλείστροι, ἀλεξάνδροι,
ἀδολίστροι, μαρκιανοί, Θενέλω, ιωάννοι, μάκεν,
χαροτροφοί, σιλεανοί, Φόρνοι, ἀντανίοι, αὐλή-
κέλτω, ἐνφρενοίστροι, μιλτοίστροι, πατερικοίστροι, σε-
ελανοί, ἐντελεῖστροι, ἐνμολτόστροι, αἰβαναστροί, δι-
φάντροι, μιλωδώροι, διοικέτεστροι, χευσαπτόστροι,
νέων, ἐνθρίνοι, ἐνταδίοι, καλλικρέστροι, δρο-
νίστροι, ἐνθρινίστροι, μαρκινέοι, ἰεροφοίστροι, λεοντίστροι,
λαζαρίστροι, λαχνίστροι, καὶ πάσιτοις ἐν τῇ αἰαῖοι
ὅρθοδοξοῖς ἐποκόποις λιθεῖστροι ἐποκόποι
Ιταλίας, καὶ οἱ καὶ τῶν δύσιν ἐποκόποι, οἱ
κιείωπανίστροι καὶ καρενίστροι. Τὴν ἐνικαϊστίνησι
καρενίστροι τῆς ειρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας πνευμα-
τικέστροι γεράμιστροι, τῷ τῇ πίστει φο-
τερολαμπόμενοι αδελφοὶ αγαπητοί, π-
ληποδοβέντες ἡμῖν διὰ τὸν πρωτότονον αδελ-
φὸν τῶν ἐποκόπων, ἐνταδίοι, σιλεανοί,
θεοφίλοις καὶ ταῦτη μάλιστα, ὅπτην ἥμιν
εγγυνάμηντα ὑμέτερα φερενίμαστροι
φωνεῖν καὶ σωματεῖν, περιστετελεῖστροι ἐν-
χιστρούστροι. Στὸν δὲ Ιταλία, καὶ δύσιν πάσιν
διεβεβαιώσαντο καὶ ἀπέδεξαν καὶ ταῦτην
γνώσκομεν τὴν καθολικὴν καὶ δοτοσολική-
τιν, ἢτις μέχει τοῦ καὶ μικαίαν σωμάδαν αἴ-
ραίσθαι. Εἰσάλεντοι διέμενε ταῦτα τε
τοῖς ἔχειν ὀμολόγησαν, καὶ χαρεῖσθαι
θέλεις, πάνιν ιχυῖστροι καὶ ζωπυροί αἰτόπτε-
νοίστροι ἐνεβαλόντες, οὐ μόνον διὰ λόγον, αἴτιον
καὶ ἐγγένειον ταῦτα δέξθεντο. Οὓς καὶ τοῖς
τίτυπον ἀναγκαῖος τέτοις τοῖς χράμι-
στοις ιωντάδεις ηγούμενοι δέντι, μητερ-
περφαστοὶ τοῖς αἰρετικοῖς εἰς ἐποκό-

αὗτις καταλείπωμάρ, οὐ δέ πάλιν τὰ ἔτεν. Α
καύματα τῆς ιδίας κακίας ανακυρεῖται, πυρ-
κακίας διάδικτος αστὸν σωμήθως ἐξαπλοεῖται
πετεῖται εἰς τὸν αἱρετικὸν οἶκον ταῦτα γέγονται
φοίνικες, εὐτάθιος καὶ σιλευός καὶ θεόφιλος,
ἐαυτές τέ καὶ τὴν υμεῖραν αὐγάπτην πάντες
ταῦτην τὴν πίστιν ἐχούνειν, καὶ ταῦτην μέχετέ-
λες διαφύλαξσιν, διλαδοῦται τὸν νικαῖαν δο-
κιμασθῆσαν τὸν τεισιστῶν δέκα καὶ ὅκτω
ορθοδόξων Ἐπισκόπων ἡπέτην τελείαν φεύγε-
χει αἴτιον καὶ πάντα τὰ τοῦ αἱρετικὸν πλήθη
Ἐπισκοπή τε καὶ αντεπίστημα τοῦ θρόνου των
Σιατάτων, αἷλλα δέ τινα νεύματα, οὐ τῷ τοπτών α-
ειθρὸς Ἐπισκόπων σωματεῖθνητοῦ τοῦ δρεῖς
μανίας αἷλλα ἐν ὅσῳ αἱρετικῷ οὐ μακάρει.
Αἵρετοι τοσαύτας χιλιάδας διὰ πί-
στος κατερρέναντο τῆς πίστος ἐν τῇ ἡστοσάση
τοῦ οὐρανοῦ Σόμοντος τοιχοχορυπτοῦ, ὁσσερε-
ρυμα ὀχυρὸν καὶ αμαχον παταστὰς απο-
βολὰς καὶ τακνοκομητανας τὸν αἱρετικονοδο-
ξίας καθαρεῖ τε καὶ διποτεπέται τοιγαρεν
πάλιν τῶν καὶ τῶν δύον Ἐπισκόπων, τῶν εἰς
τὸ δρέπανον σωμελθόντων, ὅποτε τετάγει κα-
κονθά τῶν δρεπανῶν σωμερότονεν, ὅπως η
διαπέθεται πόσις, οὐταντούτην αἱρετικονοδο-
ξίας διαφερεῖσαντες, καὶ αναθεματίσαντες τὴν
εκθετοντῶν ἐν αἱρετικῷ σωμελθόντων, καὶ τω-
ράς Φανταστῆς τῆς καθολικῆς καὶ διποτολικῆς πίστεi
τῆς νικαιαν διεπιδιδούσι· οἱ δὲ ἡμεῖν κοινωνί-
σταις, ἐπιβυτοτερούντες Σόμοντος δόγματος, καὶ D
τοῦτον αὐτὸν μαθητῶν καλεπταίνουσι· οὐ τοῦ
πέριγματος τοῦ εἰλέγχοι οὐτοὶ οἱ πεζότεροι τοῦ
ὑμίσης αὐτοῦ διάπτης Ἐπιγνώσες, υμᾶς αὐτὸς
τῇ οἰκείᾳ τοιχοράφῃ σωματεῖσαν· καὶ αινε-
ματικοὺς αἱρετούς, καὶ ταῖς ἐν αἱρετικῷ περιχθέν-
ται· τοῦ πίστεως τὸν νικαιαίαν θεσπιδείσοντες οἱς
καὶ οὐκέτι αὐτοὶ διεπαδέντες διὰ ὄρκωμοσιῶν
τοιχοράφασι· οὐτε αἰκόλευον ήμιν εὐδίν,
γράψαι τροστὴν υμεῖραν αὐγάπτην, οὐ το-
νισται τοῖς δικαιαίας αἰτεμέροις· μάλιστα δέ, οὐτε
διατῆς ὄμολογίας τῶν υμεῖραν πέσεσθεν,

quamus: quibus incentiva malitia sua
commoventes, de integro discordia-
rum ignes pro suo more excirent. Hoc
insuper profecti sunt carissimi fratres Eu-
stathius, Silvanus ac Theophilus, tum
ipsoſ, tum vestram caritatem ſemper
hanc fidem habuisse, & ad extreum us-
que ſpiritum ſervaturos eſſe: eam ſcili-
cat quā à trecentis decem & octo Ca-
tholicis Episcopis apud Nicēnam probata
eſt: quā & perfectam continent verita-
tem, & omnes hæreticorum catervas
confutat atque evertit. Non enim for-
tuito caſu, ſed divino nutu tot Episcopo-
rum numerus adverſus Arii veſtaniam
congregatus eſt: quanto ſcilicet nume-
ro beatus Abraham tot hostium millia
per fidem proſtagavit. Que quidem fi-
des in hypostasi & in conſubſtantialis
vocabulo comprehenſa, tanquam fir-
mum & inexpugnabile munitum,
impetus omnes & machinas Arianae de-
mentiae reprimit ac repellit. Quocir-
ca cum omnes Occidentalium parti-
um Episcopi Ariminum conveniſſent,
quō illos Arianorum improbitas convo-
caverat ex confilio, ut blandā perſua-
ſione, ſeu, quod verius eſt, ſecularis po-
tentiae auctoritate coacti: id quod in
fide cautillime poſitum fuerat, tolle-
rent aut oblique negarent; nihil pro-
fecit illorum verſutia. Etenim omnes
propemodum illi qui tunc apud Arimi-
num collecti, partim illecebris, par-
tihi dolo decepti fuerant: nunc ad
fanam mentem reverſi, formulae fi-
dei ab Ariminensi Concilio editam
anathemate damnarunt, & Catholi-
cae atque Apostolicae fidei olim apud
Nicēnam promulgata ſubcripferunt.
Et nobis cum inita communione, adver-
ſus Arii doctrinam ejusque diſcipli-
nos graviori indignatione commo-
veniuntur. Cu us rei argumentum legati ca-
ritatis veſtræ cum viderent, vos quo-
que ipſoſ in ſubſcriptione ſua adjun-
ixerunt: Arium anathemate damnan-
tes & ea quā contra Nicēnam fi-
dem Arimini geſta ſunt: quibus eti-
am vos perjurio in fraudem induci
ſubſcripſiſtis. Quamobrem congru-
um nobis viſum eſt, ad caritatem
veſtram literas ſcribere, & iuſta pe-
tentibus ſubvenire: præſertim cum
ex profiſſione legatorum veſtrorum
cognoverimus, Orientales ad fanam
mentem reverſos, cum Orthodoxis Oc-

cidentis Episcopis consentire. Significamus autem vobis, ne sitis nescii, omnes Ariminensis Concilii blasphemias ab illis ipsis qui tunc per fraudem deceptuissimae videntur, anathemate damnatas esse, & universos in Nicenam fidem conpirantibus animis consensisse. Sed & vos id omnibus indicare debetis, ut qui per vim ac fraudem detrimentum aliquod fidei sua passi sunt, nunc tandem ex heretica caligine ad divinam Catholicæ libertatis lucem possint emergere. Qui quidem si posthoc Concilium, perverse doctrinæ virus evomere, & omnes Arii blasphemias rejecere easque anathemate damnare noluerint: sciant se pariter cum Ario ejusque discipulis & reliquis serpentibus: Sabellianis scilicet, Patropassianis aut aliis quibuslibet hereticis, extraneos esse & alienos à communione Ecclesiæ, qua adulterinos filios non admittit. Incolumes vos Deus servet, fratres carissimi. His literis acceptis, qui cum Eustathio erant, in Siciliam proficiscuntur. Cumque illic Synodus Episcorum Siciliæ fieri curassent, & consubstantialis fidem coram ipsis confessi essent, fidemque Concilii Nicenam comprobassent, acceptis illorum quoque literis in eandem sententiam scriptis, ad eos à quibus missi fuerant reverterunt. Qui suscepimus Liberii epistola, legatos per singulas civitates misserunt ad eos qui consubstantialis fidem propugnabant:hortantes ut Tarsum Siciliæ pariter omnes convenient, quo & Nicenam confirmarent fidem, & omnes qua postea exortæ fuerant contentiones penitus abolerent. Atque id fortasse perfectum fuisset, nisi Eudoxius Arianae religionis Episcopus, qui tum apud Imperatorem plurimum poterat, obstitisset. Qui ob indicatum Tarsum magis exasperatus, gravioribus malis eos affecit. Porro Macedonianos missis ad Liberium legatis cum eo communicasse, & Nicenam fidem comprobasse, ipse etiam Sabinus fatetur in collectione gestorum Synodalium.

αναφερούσαται τὰς αἰνούσιας συμφωνίας τῶν ὄρθوذόξων διηκόνων ἐπέγραμμα καὶ δηλεμψία ὅπως εἰδένει τὸ έχοιτε, ταῦτα διεμόνων βλασφημίας, καὶ ταῦτα διεξασάντων τότε τῷ σωματαγῇ πλάνε. Ελάφθαν τὸν αναθεματιστήσας, καὶ πάντα τὸν τὴν μήτραν πίσιν συμπεπλέκειν καὶ τὴν μήτραν τοῦ πάστορος γνωθῆναι, ὅπερ διηνθεῖεν καὶ οὐκ ἐπήρειαν πλασταλαφίζεις, ἥδη ποτὲ εἰς τὸν αἱρέτην σκότως πέσει τοῖον φῶς τῆς καθολικῆς ἐλευθερίας αἰχματικοῦ οἵτινες μὲν ταύτην τὸν σωμόν, μὴ δελέποιεν διοπίσαμεν τῆς κακοδοξίας ιὸν, καὶ τὰς βλασφημίας αρέτας πάσας αλεῖν, ταύτας τὲ αναθεματίσαι, μωσέτη σαν έαυτὰς μὲν τὸν αρέτας καὶ τῶν τάττυ μάτην, καὶ τὸν λοιπὸν ὄφεων, ἤτοι Σαβελλιανὸν ταπεινοποιητικῶν, ή οἰαστήπολες ἀλλιούρεσσας, ἐκπατόνδες εἴναι καὶ ἀκονωνήτες τὸ ἐκκλησιαστικὸν σωμάτεον, ἢ τὰς εἰς μηχαίας ψευδαρεσίες¹⁾. ὁ Θεός ίματός ἐρρώμενος διαφυλάξοι αἰδελφοὶ αγαπητοὶ ταῦτα γράμματα οἱ πεῖ εὐσάριτοι δεξάμενοι ἀνθίστηκεν ἐπὶ τὴν σκηνήν ὥρμηταν²⁾ εἰκόνη πλαστικῶν τοιούτων, ἐπί αὐτῶν τε τὴν τὸν ὄμοιο πίσιν ὁμολογήσαντες, καὶ τὴν εἰς νησιάτικον κυρώσαντες, ὁμόψηφα τεκμητωρὶς ἐκπέμψαντες τὸν γράμματα, ἐπανήκοντες δεξάμενοι, διεπεστεύοντο καὶ πόλεις τὸν πόλεμον, διεπεστεύοντο καὶ πόλεις τὸν πόλεμον, σωματεῖον ὁμοθυμαδὸν εἰς ταρσού της κηλικίας, οὗτοί τοι κυρώσαντὸν εἰς νησιάτικον λόγοι πάσαν μὲν ταῦτα γεγνημένων καὶ δηλούσαντα ἀνταπτα ἐγεγονεῖ, εἰποῦ ὁ μέγιστος τότε διωάλυτος τοῦ Βασιλείου λυτέλεγωδὴν ἐνδέξιος, ὁ τῆς δραματικῆς ερεσίας Ἰρηνείας ὃς καὶ πλείω διατητικούς ευχθεῖσαν σωμόδον δεξαφθεῖσι, μείζων καὶ ταῦτα εἰργάσας ὅπιον τὸν μακεδονικὸν ὄντα ἐπεμψαν πεσεβόλων κοινωνήτας τοῖς ξεσίων, τὸν εἰς νησιά την εἰκόνη πλείω διατητικούς εμολόγησεν.